

Algemene beschouwingen 2020

Bestuurlijke samenwerking tussen Voorschoten en Wassenaar heeft een lange geschiedenis. Een van de eerste voorbeelden ervan was de Papewegse polder. Deze polder werd in 1625 gesticht, deels op Voorschotens en deels op Wassenaars grondgebied. Er werd daarom in de stichtingsacte vastgelegd dat drie bestuurders uit Voorschoten afkomstig zouden zijn, en één uit Wassenaar. Dit leidde regelmatig tot conflicten. Een ervan was een langlopend conflict over de vraag of de molen ook in de winter de polder droog moest malen. De Wassenaarders wilden in de winter natte polders, de Voorschotenaren wilden blijven malen. Dit liep zo hoog op dat de Wassenaarders in 1718 zelfs dreigden om de dijken door te steken in de winter. In 1739 kwam het conflict tot een uitbarsting toen het polderbestuur definitieve toestemming vroeg aan het Hoogheemraadschap om de polder ook in de winter te bemalen. De Wassenaarse polderbestuurder was het eens met dit verzoek, maar ondertekende niks. Bij navraag bleek dat hij met lijfstraf was bedreigd door de baljuw van Wassenaar. Aangezien die Baljuw in dienst was van de Graaf van Wassenaar, tevens lid van de ridderschap van Holland én president van het college van Hoogheemraden, werd dit een delicate kwestie. Uiteindelijk besloot het hoogheemraadschap dat er 's winters niet gemalen mocht worden, Wassenaar kreeg gelijk. Maar het hoogheemraadschap besloot ook dat het bestuur van de Papewegse polder dit besluit mocht herroepen met een tweederde meerderheid. Aangezien Voorschoten een meerderheidsbelang van 75% had, geschiedde dit.

Voorzitter, ik wil maar zeggen. Vergeleken met eerdere situaties valt de discussie over de Werkorganisatie Duivenvoorde best mee.

De SP is blij met de stappen die worden gezet in de gemeentelijke organisatie. Een kleine, gezamenlijke backoffice, inhoudelijke medewerkers apart bij de gemeentes. Op deze manier kan Voorschoten weer met haar eigen mensen werken. De toekomst van Voorschoten ligt in de Leidse regio, als zelfstandige gemeente.

Voorzitter, ik zeg niets bijzonders als ik zeg dat we een bewogen periode achter de rug hebben. De wereldwijde Corona-uitbraak en de noodzakelijke quarantaine-maatregelen hebben enorme effecten op ieders dagelijks leven. Ook in Voorschoten. Er zijn Voorschotenaren overleden. Er zijn Voorschotenaren geweest die op de intensive care hebben gelegen en hebben gevochten tegen deze hele nare ziekte. Hun leven zal voor altijd zijn veranderd.

Veel andere mensen hebben op een andere manier de gevolgen van de Corona-crisis ondervonden. Zij raakten hun baan kwijt. Of hun bedrijf moest dicht. Zij konden maandenlang niet hun verzorgingshuis uit. Er zijn veel verschillende verhalen. Er is ook heel veel onzekerheid. Niemand kan voorspellen wat de nabije toekomst zal brengen. Komt er een tweede golf? Hoe hard zal de economie instorten? Veel mensen hebben erg veel last van deze onzekerheid.

Uit diverse onderzoeken blijkt dat vooral de mensen met de laagste inkomens de harde gevolgen van de crisis ondervinden. De mensen met tijdelijke contracten raakten hun banen als eersten kwijt. De onzekerheid over de toekomst is het grootst bij lager opgeleiden. Thuiswerken gaat een stuk lastiger als je in een productiecentrum werkt.

Het bepalen van de koers is essentieel. Hoe komen we straks uit de crisis? Staan we toe dat het rijkste groepje mensen nog meer rijkdom heeft weten te vergaren toen iedereen noodgedwongen binnen zat? Of kiezen we voor solidariteit? Samen uit de crisis?

Ook in Voorschoten moeten we deze solidariteit toepassen. Want het waren de verzorgenden die in de maanden maart, april en mei gewoon aan het werk bleven. Die mensen thuis zorg bleven bieden, terwijl er niet eens mondkapjes voor hen beschikbaar waren. Het waren de verzorgenden in verzorgingshuizen die onder deze zware omstandigheden de crisis het hoofd boden. En laat ik de supermarktmedewerkers niet vergeten. Terwijl heel Nederland de voorraadkasten volstouwde met houdbaar voedsel en toiletpapier werkten zij snoeihard voor een paar euro per uur. Ook bij de supermarkten in Voorschoten.

Voorzitter, juist nu we net de Coronacrisis achter de rug hebben. Juist nu we niet weten of er een volgende golf gaat komen, juist nu we niet weten hoe groot de economische impact van de crisis zal zijn. Juist nu is het tijd voor solidariteit. Ook in gemeentelijk beleid. Er is snoeihard gewerkt de afgelopen maanden om de noodmaatregelen uit te voeren. Complimenten daarvoor aan alle ambtenaren. Er zijn bijvoorbeeld tablets uitgereikt zodat alle schoolkinderen thuisonderwijs konden volgen. Er is al een hoop goed gegaan. Wij zouden daar graag nog een paar maatregelen aan toevoegen. Zodat we de crisis op een eerlijke manier aanpakken.

Om te beginnen wil de SP graag de bezuiniging op beschut werk schrappen. Juist in de huidige periode is het moeilijk te overzien hoe hard we die voorziening in de toekomst misschien nog nodig hebben. Daar willen wij nu niet op bezuinigen. Ook stellen wij samen met GroenLinks voor om de sollicitatieplicht voor 60-plussers met een uitkering te schrappen. Deze mensen komen nu al nauwelijks meer aan het werk. Met de mogelijke groei van de werkloosheid nemen hun kansen op de arbeidsmarkt zeker niet toe. Ten slotte stellen wij voor dat Voorschoten zich gaat inzetten voor de verhoging van het minimumloon naar 14 euro. Dat betekent een echte beloning voor al die verzorgenden en verplegenden die zo hard hebben gewerkt. Voor die mensen die in onzekerheid zitten en niet te vergeten de supermarktmedewerkers. Het is geen zaak die we in Voorschoten kunnen veranderen, maar wel een zaak die veel mensen in Voorschoten zal helpen. Want het is tijd voor solidariteit.